

## **ARTSEN ZIJN LASTER STEVE STEVAERT BEU\***

De vijfkamp van SP-A voorzitter Stevaert zit al aan zeven. Kan Stevaert niet tellen of gelooft hij in “overkill”? Probeert hij door desinformatie te blijven verkopen in de media de patiënten weg te houden uit de ziekenhuizen zodat hij binnenkort een bewijs in handen heeft dat er een aantal kunnen gesloten worden zoals hij vorige week aankondigde? Rekent hij er op dat zijn partijgenoot Vande Lanotte, nadat ze samen de prijzen van de geneesmiddelen zullen hebben gekraakt, de geneesmiddelenindustrie overtuigd om niet meer in België te investeren en duizenden hooggeschoolden werkloos te hebben gemaakt, de patiënten hun medicatie zal blijven weigeren terug te betalen zodat er weer wat minder van die dure zieken zullen zijn omdat ze ondertussen zullen zijn overleden? Wil hij een staatsgeneeskunde introduceren in België naar Brits model met jarenlange wachtlijsten maar dan zonder de mogelijkheid om er naast een privaat geneeskundige zorg uit te bouwen?

Elke week tapt Stevaert uit een ander vaatje. Maar wel steeds op andermans kosten. Hij heeft geen bevoegdheid en geen geld om de onderfinanciering van de ziekenhuizen ongedaan te maken en de kassa's zijn trouwens overal leeg. Van de beloofde 100 miljoen euro gespreid over 3 jaar is er nog geen cent betaald, en bovendien is dit bedrag maar een fractie van de reële onderfinanciering. De afdrachten op de artsenhonoraria en de zogezegde “winst“ marges op de aankopen van geneesmiddelen zijn voor de ziekenhuizen en voor de patiënten van levensbelang.

Stellen dat de honoraria te hoog zijn is nonsens. Waarom laten buitenlandse verzekeraars graag hun patiënten in België behandelen? Inderdaad wegens de lage honoraria en prijzen. De in de Nationale Commissie Artsen - Ziekenfondsen onderhandelde honoraria zijn sociale tarieven, wat iets anders is dan het ereloon van een gewone vrij beroeper. De artsen kunnen kiezen de sociale tarieven te hanteren en dan krijgen ze een tegemoetkoming van het RIZIV voor hun sociaal statuut, of ze doen dat niet, en dan bepalen ze zelf hun ereloon. Ook op dat stuk van de honoraria wordt doorgaans een groot deel ingehouden en aangewend om infrastructuur en apparatuur van het ziekenhuis op peil te houden.

De prijs van de geneesmiddelen wordt vastgelegd via het ministerie van economische zaken. Indien er kan worden op afgedongen bij aankoop door de ziekenhuizen heeft dat ondermeer te maken met concentratie van aankopen en met weloverwogen keuzes die gemaakt worden per categorie geneesmiddelen na overleg tussen artsen en apothekers in de medisch farmaceutische comité's in de ziekenhuizen. Het is zonder meer laster wanneer Stevaert beweert dat ziekenhuisartsen meer voorschrijven dan nodig. Zij hebben daar geen enkel belang bij. De “winsten” worden door de ziekenhuisdirecties meestal aangewend om extra personeel te kunnen betalen om de menselijkheid van de zorg te kunnen verbeteren en het verblijf van patiënten en bezoekers aangenamer te maken. In de kille boekhoudkundige berekeningswijze door de Overheid van het bedrag waarmee elk ziekenhuis moet rondkomen is daar immers al lang geen plaats meer voor. Het is trouwens erg moeilijk om gerealiseerde minder uitgaven aan geneesmiddelen exact per arts of per dienst toe te wijzen.

Stevaerts' uitspraken schokken het vertrouwen van duizenden patiënten die in behandeling zijn en die zich straks bij de geneesmiddelenverdeling door de verpleegkundigen op de afdeling of in het dagziekenhuis ongetwijfeld zullen afvragen of die toediening nu wel nodig is. Zelfs het kortstondig niet innemen van de medicatie kan aanleiding geven tot een verlenging van de verpleegduur (wat veel duurder is dan de gebruikte geneesmiddelen) en kan de patiënten zelfs genezingskansen ontnemen.

De artsen vinden het een schande dat de politieke goegemeente de heer Stevaert en zijn (?) SP.A ongestoord laat begaan met zijn populistische campagnes. In de loop van 2004 gaven de Vlaamse socialisten vooral de huisartsen de volle lading met valse beschuldigingen over foutief voorschrijven van geneesmiddelen op vraag van de farmaceutische industrie, van niet deskundig zijn bij de behandeling van vb. hoge bloeddruk, van depressies of meer van dat fraais. Eind 2004 pikte Stevaert het Kiwi model in van een Partij van de Arbeid militant om via aanbesteding alleen nog de goedkoopste medicatie voor terugbetaling in aanmerking te nemen, zich daarbij geen zorgen makend om de vele patiënten die om individuele redenen dat geneesmiddel niet kunnen innemen. En vanaf 02.01.2005 is Stevaert begonnen met een campagne 'beschadig de artsen- specialisten'. Alle middelen zijn goed, van flauwiteiten op de SPA- nieuwjaarsreceptie, over laag-bij-de-grondse insinuaties, tot platte leugens.

Eenzijds werken zijn démarches demotiverend op artsen en verzorgenden die met heel veel inzet opkomen om de beste zorgen te kunnen blijven geven aan hun patiënten en anderzijds dreigen frustratie en woede tot een uitbarsting te komen waar niemand beter van wordt. Als het alleen maar is om zichzelf interessant te maken dan zou iemand Steve Stevaert moeten zeggen dat hij beter stopt met zijn poppenkast. Anders zou hem en Vlaanderen wel eens de zwartste zondag ooit kunnen overkomen.

Dr. Marc MOENS,  
Voorzitter Belgische Vereniging van Artsensyndicaten (BVAS)

\* een uittreksel werd gepubliceerd in de krant De Standaard van 17.02.2005 – Koken (van woede) met Steve.